

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 26-A DUPĂ RUSALII
*(Pilda bogatului
căruia i-a rodit țarina)*

SF. MC. PLATON, ROMAN
ȘI ZAHEU

Am intrat în Postul Crăciunului,
iar Sfânta Evanghelie rânduită pentru
Duminica de azi (Luca cap. 12, 16-21)
ne îndeamnă să ne străduim a uni postul
și rugăciunea cu milostenia și facerea
de bine, să ne îmbogățim
în cele sufletești, care ne urcă spre
Dumnezeu și prin toată fapta cea bună,
îndreptată cu iubire și dăruire
spre semenul nostru, să ne agonisim
comori în ceruri.

Sfânta Evanghelie ne învață să nu
urmăm exemplul bogatului
egoist, zgârcit, pătimăș și
nemilostiv, alipit doar de averea sa
materială și nesimțitor la nevoile celor
săraci. Bogatul era și nechibzuit în
gestionarea bogățiilor sale, adunând
exclusiv pentru sine; era cu hambarele
pline, dar cu sufletul gol și înrobitor.

Bunurile materiale ne sunt date în
dar de Dumnezeu, iar noi trebuie să ni
le câștigăm în mod cinstit, din munca
noastră, socotindu-le doar suport al
vieții noastre și nicidecum să devină
scop în sine, adunând de cele mai multe
ori peste necesar, alipindu-ne sufletul
de ele.

Așa s-a întâmplat și cu bogatul din
evanghelie, vroia să strângă cât mai
multe pentru sine și așa a devenit lacom
și nemilostiv, zgârcit și iubitor de
plăceri. I-a rodit țarina pe care o avea
peste așteptări. Fără să-i mulțumescă
lui Dumnezeu pentru belșugul de roade,
fără să-și facă un calcul corect și drept,
cât trebuie să țină pentru nevoile sale și
ce-i prisosește să împartă celor săraci -
căci avea destule bunuri strânse - acesta
dimpotrivă se închide în sine, lacom,
plin de egoism și iubitor de desfătări,
hotărând să-și facă mai mari
hambarele.

Mai mult, îndestulat și nemilostiv

**SĂ FIM BOGAȚI
ÎN DĂRNICIE ȘI FAPTE BUNE**

făcea și un calcul zicând: -Suflete ai
multă avere, îți ajunge aceasta pentru
mulți ani; de acum desfătează-te,
mănâncă, bea și te odihnește. Era un
calcul greșit al unui om nesocotit.
Credea că până și sufletul său se
hrănește tot cu lucruri materiale, cu
îmbuibare și desfătări.

A răsturnat valorile în loc să
gândească la faptul că sufletul său va
da seama în fața judecării lui Dumnezeu
pentru modul cum și-a gestionat
bunurile pe care le-a dobândit. Își
făcuse un alt program de viață, fără
Dumnezeu, fără bucuria unei fapte
bune, fără să dea ceva unui sărac și
nepăstuit, rămânând astfel alipit și
înrobitor averii sale trecătoare, care nu-i
va aduce mântuire.

Prin glasul interior al conștiinței sale
Dumnezeu i-a zis: „Nebune, în noaptea
aceasta se va cere sufletul de la tine și
cele pe care le-ai adunat, ale cui vor fi?”
Viața cuiva nu stă în prisosul avuțiilor
sale, în numărul de hambare pe care le
are, ci în inima darnică și milostivă care
precum Zaheu știe să împartă și celor
săraci, adunându-și comori în cer, unde
rugina nu le macină și unde hoții nu le

fură. Pentru că acolo unde este comoara
noastră - spune Mântuitorul Hristos - va
fi și inima noastră. Dacă agonisim doar
lucruri materiale și ne înrobim lor,
rămânem legați de pământ și de cele
trecătoare. Iar dacă ne agonisim lucruri
duhovnicești ne alipim de Dumnezeu
care ne urcă spre cer și vom dobândi în
dar pe cele veșnice. Bogatul din
evanghelie nu s-a îmbogățit în
Dumnezeu prin credință și fapte bune,
ci a rămas înrobitor și vândut celor
trecătoare. În loc să dobândească viața
veșnică prin bunătate și milostivire, a
pierdut-o prin lăcomie și iubire de
plăceri.

Biserica ne îndeamnă acum în Postul
Crăciunului să ajutăm și pe cei săraci și
lipsiți care au nevoie de sprijinul nostru,
să fim plini de bunătate și dărnicie spre
cei ce sunt singuri și neajutorați, uitați și
părăsiți, bolnavi sau orfani, nemângâiați
și necăutați de nimeni, aducându-le un
dar sau un cuvânt de bucurie acum în
pragul Sărbătorii Nașterii Domnului,
spre mângâierea lor și spre mântuirea
vieții noastre. Amin! ♦

Părintele Eugen Moraru

INTRAREA ÎN BISERICĂ A MAICII DOMNULUI

La 21 noiembrie creștinii prăznuiesc aducerea la Templu din Ierusalim a Fecioarei Maria, și închinarea ei lui Dumnezeu. Cea mai nouă sărbătoare a Maicii Domnului, de prin secolul al VI-lea, numită în popor Vovidenia sau Ovedenia, amintește de ziua în care Sf. Părinți Ioachim și Ana și-au adus fiica la Templu din Ierusalim, unde a rămas timp de 12 ani. Astfel ei și-au respectat promisiunea făcută în rugăciunile lor către Dumnezeu, că dacă vor fi binecuvântați cu un copil, îl vor dăruii Lui.

Dreptii Ioachim și Ana erau foarte măhniiți pentru că nu aveau copii, căci ajunși la o vârstă înaintată, și neavând urmași, erau considerați de oameni pedepsiți de Dumnezeu. Din Sfânta Tradiție aflăm de o întâmplare petrecută la Templu, când un evreu din seminția lui Ruben l-a umilit pe bunul Ioachim: „De ce aduci darurile tale înaintea altora? Ești nevrednic, pentru că nu ai copii, pentru cine știe ce păcate ascunse”. Îndurerat peste măsură, Ioachim se retrage la turmele sale, rugându-se, iar Ana se duce și ea să se roage în grădină, sub un dafin. În rugăciune, cu lacrimi, cer lui Dumnezeu copilul mult dorit, promițând că îl vor dăruii Lui.

Ascultându-le rugăciunile, Dumnezeu trimite pe îngerul Său să-i vestească că vor avea un copil. Sf. Maxim Mărturisitorul vorbește de un sens mai adânc al dorinței lui Ioachim și a Anei de a fi părinți: „Ei voiau să se nască ceva nu numai pentru a șterge ocară lor, dar și cea a lumii întregi, pentru a o duce la o slavă mai înaltă”.

Prunca Maria este dusă în Sfânta Sfințelor

La vârsta de 3 ani, părinții au dăruit-o Templului pe fiica lor, Maria. Fericitul Ieronim ne spune că la intrarea în Templu erau cincisprezece trepte, după numărul celor cincisprezece psalmi „ai treptelor”, căci la fiecare din trepte se cânta câte un psalm de către preoții și leviții care urmau să slujească. Ajunși la Templu, Părinții Ioachim și Ana au așezat-o pe Maria pe prima treaptă, iar ea, nesprijinită de nimeni, a alergat pe trepte, ajungând repede la cea mai înaltă, unde a și rămas în picioare, întărită de harul lui Dumnezeu. Cu toții s-au mirat, dar, prin descoperire dumnezeiască, Zaharia, marele arhieru, a văzut în prunca de doar 3 ani pe cea care va fi „Maica Vieții”, și a dus-o pe Fecioara Maria în Sfânta Sfințelor, locul unde doar arhierul intra o dată pe an. Aici, Fecioara Maria s-a pregătit, prin lucrarea Duhului Sfânt, pentru a deveni Templul lui Dumnezeu Celui Viu.

Intrarea în biserică împlinește 3 făgăduințe

La Templu a rămas până la vârsta de 15 ani, iar Sf. Arhanghel Gavriil o hrănea și îi descifra tainele Scripturilor, pregătind-o pentru înalta chemare rânduită de Dumnezeu.

Intrarea Maicii Domnului în biserică marchează împlinirea a trei făgăduințe:

prima, a părinților ei de a o consacra Domnului, drept mulțumire pentru că le-au fost ascultate rugăciunile; a doua, făgăduința făcută de Însuși Dumnezeu prin proroci, că va alege o Fecioară spre a-l fi și Mamă; iar a treia, Fecioara Maria este și rod al făgăduinței omenești, dăruindu-se ea însăși Domnului, devenind Mireasă „nenunțată” sau „pururea Fecioară”.

Tâlcuiri ale sărbătorii

Vovidenia înseamnă în slavonă „intrare”. Iar „Ioachim” se tâlcuiește „pregătirea Domnului”, fiindcă din el s-a născut Fecioara Maria, ce s-a pregătit să devină Templu al Domnului. „Ana” se tâlcuiește „har”, fiindcă har au luat Ioachim și Ana ca să odrăslească un astfel de rod prin rugăciune, dobândind pe Sfânta Fecioară. „Maria” se tâlcuiește „Doamnă”, dar și „nădejde”, fiindcă a născut Domn, pe Hristos, nădejdea întregii lumi. După unele tâlcuiri, înseamnă și „copil dorit”. Se mai traduce și prin „smirna mării”, fiindcă trebuia să nască Mărgăritarul nemuritor în mare, adică în lume. Fecioara Maria a dăruit lumii liniște, născând pe limanul Hristos.

Sărbătoare de origine ierusalimiteană

La 20 noiembrie 543, împăratul Iustinian cel Mare (527-565) a zidit la Ierusalim, lângă ruinele Templului, o biserică închinată Sfintei Fecioare, care, spre deosebire de una mai veche, a fost numită Biserica „Sfânta Maria” - cea Nouă. Iar după obicei, a doua zi după sfințire, la 21 noiembrie, a început să fie serbat ocrotitorul bisericii, adică Însăși Maica Domnului, serbarea fiind consacrată aducerii ei la Templu. ❖

Sf. Cuv. Grigorie Decapolitul

Serghie și al Mariei, în vremurile luptătorilor împotriva icoanelor. La opt ani a fost dat la carte și învățând s-a făcut de vârstă și se găteau părinții să-l însoare; iar el fugind pe ascuns, se alătură celor care mărturiseau pentru sfintele icoane.

Trăind în înfrânare și aspră petrecere, s-a luptat cu multe ispite și mai ales cu cele aduse de la demoni, arătându-se mare făcător de minuni. A mers și în Asia, la Bizanț, a ajuns la Roma și în Apus mărturisind pentru sfintele icoane. Spăimântând pe mulți cu semnele și cu minunile pe care le făcea, s-a întors la Bizanț; și de acolo s-a dus la muntele Olimpului. Deci suindu-se acolo și topindu-se foarte, s-a îmbolnăvit de idropică, încât numai după glas era

cunoscut de cei ce-l știau.

Coborând din munte s-a dus la Tesalonic și apoi la Bizanț unde a aflat pe Simeon mărturisitorul și purtătorul de Dumnezeu închis în temniță pentru sfintele icoane. Și închinându-i-se și rugându-l mult să se roage pentru el, cu pace s-a săvârșit.

Sfintele moaște ale acestui Sf. Grigorie, se află întregi în România la Mănăstirea Bistrița-Vâlcea, ctitorită de banul Barbu Craiovescul. Cu multă cheltuială banul a adus sfintele moaște ale cuviosului la mănăstirea sa. Multe minuni au fost făcute aici, iar cine merge la Sfântul cu smerenie și cu credință află folosință și tămăduire atât trupește cât și sufletește. (După Sinaxar) ❖

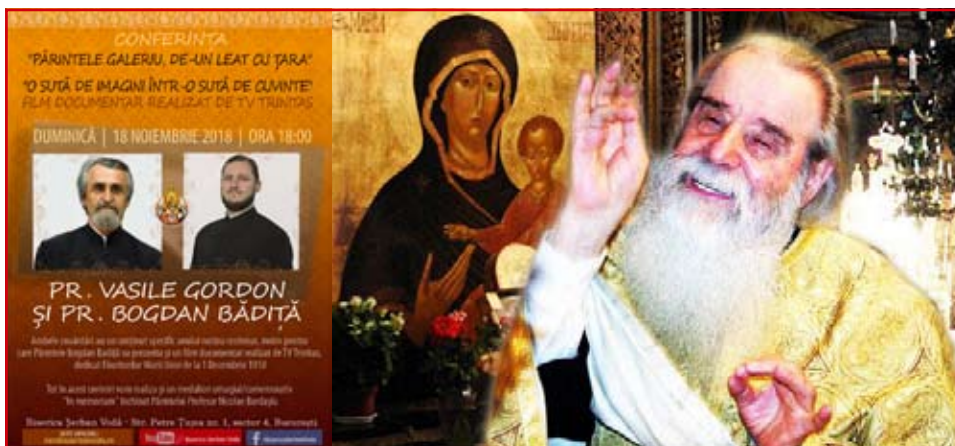
De loc din Isauria, s-a născut și crescut într-una din cele zece cetăți - Irinopol, fecior al lui

O NOUĂ CONFERINȚĂ PAROHIALĂ LA BISERICA „ȘERBAN VODĂ”

București, duminică, 18 noiembrie 2018, orele 18.00

Parohia „Șerban Vodă” vă invită la o seară duhovnicească deosebită în cadrul căreia invitații noștri, Părintele Profesor Vasile Gordon, slujitor la Biserica „Sf. Ilie - Gorgani” din București și Părintele Bogdan Bădiță, producător general Trinitas TV, ne vor vorbi despre „Părintele Galeriu, de-un leat cu Țara” și despre „O sută de imagini într-o sută de cuvinte”.

Ambele cuvântări au un caracter specific anului nostru centenar, motiv pentru care Părintele Bogdan Bădiță va prezenta și un film documentar realizat de TV Trinitas dedicat Făuritorilor Marii Uniri de la 1

Decembrie 1918. Tot în acest context vom prezenta și un medalion comemorativ „In memoriam” închinat

Părintelui Profesor Nicolae Bordașiu.

Vă așteptăm pe toți, cu multă bucurie și aleasă prețuire.

Slujitor înțelept al Bisericii și mărturisitor al lui Hristos în temnițele comuniste

Părintele Nicolae Bordașiu, mărturisitorul creștin din temnițele comuniste și preot slujitor la Biserica „Sf. Silvestru” din București, a trecut la Domnul, vineri seară, 9 noiembrie 2018, la venerabila vârstă de 94 de ani. Părintele Nicolae a făcut parte din Mișcarea duhovnicească „Rugul Aprins” de la Mănăstirea Antim din București. Pentru convingerile sale a petrecut ani grei de temniță la Timișoara, Jilava, Oradea și Aiud, fiind deținut politic între 1955-1964.

Noi l-am avut în biserica noastră de multe ori. Chiar luna trecută ne-a vorbit despre Marea Unire. De aceea considerăm să-i rememorăm viața și activitatea. Pentru aceasta redăm în continuare mesajul transmis de Preafericitul Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la slujba de înmormântare a părintelui Nicolae Bordașiu de luni, 12 noiembrie 2018.

„Cu adâncă întristare am aflat despre trecerea din această viață, în seara zilei de 9 noiembrie 2018, a părintelui Nicolae-Ioan Bordașiu, slujitor înțelept al Bisericii Ortodoxe Române și mărturisitor al Mântuitorului Hristos în temnițele comuniste.

Părintele Nicolae-Ioan Bordașiu s-a născut la 22 mai 1924, în satul Săbolciu, județul Bihor, în familia învățătorului Gheorghe Bordașiu (1899-1978) și a Mariei Mangra, nepoată de văr a Mitropolitului Vasile Mangra. Tatăl părintelui, învățătorul Gheorghe Bordașiu, care participase, în anii tinereții, la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia din ziua de 1 decembrie 1918, a primit, în anul 1929, Sfânta Taină

a Preoției, slujind pentru tot restul vieții cu credincioșie Biserica și neamul.

Părintele Nicolae Bordașiu și-a început studiile la școala primară din satul natal, apoi la Oradea, unde a studiat cinci clase liceale. În urma răpirii Ardealului de Nord prin „dictatul de la Viena” (30 august 1940), familia sa a fost silită să se refugieze în satul Poiana Moților, județul Cluj, revenind în Săbolciu în luna aprilie 1945. În pofida tuturor potrivnicilor și lipsurilor materiale, tânărul Nicolae și-a continuat studiile liceale, susținând bacalaureatul, în anul 1943, în orașul Beiuș, unde, în mod providențial, l-a cunoscut pe Episcopul mărturisitor Nicolae Popoviciu al Oradiei (1936- 1950), un ierarh înțelept și un mare patriot, care i-a îndrumat pașii spre Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității din București.

După susținerea bacalaureatului, tânărul Nicolae a urmat cursurile Facultății de Farmacie din București, una dintre facultățile militarizate în anii războiului, înscriindu-se însă și la Facultatea de Teologie Ortodoxă, ale cărei cursuri le-a urmat în paralel între anii 1943 și 1947, promovând examenul de licență în luna

iunie 1947 cu nota 10 (zece).

Părintele Nicolae a arătat totdeauna deosebita prețuire pe care a purtat-o dascălilor săi din anii studiilor universitare, mari personalități ale culturii teologice românești: Gala Galaction, Petre Vintilescu, Ioan G. Coman, Haralambie Roventza, Ioan G. Savin, Teodor M. Popescu, Benedict Ghiuș.

A făcut parte din „Rugul Aprins”

Întâlnirea cu părintele Benedict Ghiuș, pe atunci asistent la catedra de Teologie ascetică și mistică, l-a introdus în atmosfera duhovnicească a Mișcării isihaste Rugul Aprins, de la Mănăstirea Antim, o mișcare care contrazicea ideologia materialist-ateistă a statului, insistând asupra asumării totale a credinței ortodoxe prin experiența rugăciunii neîntrerupte. I-a cunoscut astfel pe părintele Daniil Sandu Tudor (Alexandru Teodorescu) și pe ieromonahul Ioan Kulâghin („cel străin”), de la care a primit binecuvântarea de a stăruii în rugăciunea inimii. În anii detenției sale, această rugăciune a inimii i-a fost părintelui Bordașiu mângâiere, „izvor de nădejde” și „cel mai puternic reazem pentru a depăși greutățile, singurătatea, chinurile unor ani întregi de închisoare”.

În anii care au urmat războiului, împreună cu Roman Braga și Gheorghe Domășneanu, părintele Nicolae Bordașiu a avut inițiativa înființării unei Asociații a Tineretului Ortodox Studențesc (ATOS), fiind secretarul și, ulterior, președintele acesteia. Pentru câteva manifeste redactate de membrii asociației, în care tinerii insistau asupra incompatibilității dintre calitatea de creștin și cea de comunist, într-o epocă în care noul regim

încearca să amăgească tineretul și să-l încadreze în organizații comuniste, membrii Asociației Tineretului Ortodox Studențesc au fost acuzați de „uneltire contra ordinii sociale” și condamnați la ani mulți de detenție.

Condamnat la ani grei de temniță

În mai 1948, când au început arestările membrilor asociației, teologul Nicolae Bordașiu a părăsit orașul București și s-a ascuns, până în anul 1955, în mai multe sate bihorene. La 15 februarie 1949, Tribunalul Militar din București l-a condamnat, în absență, la 20 de ani închisoare pentru „infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale”. La 15 iulie 1955, a fost arestat, urmând ca la 18 iulie 1955 să fie rejudicat în regim de urgență și condamnat la 10 de ani de închisoare. A fost întemnițat aproape nouă ani în închisorile din Timișoara, Jilava, Oradea și Aiud până în data de 20 iunie 1964.

După eliberarea din închisoare, el a lucrat ca muncitor, apoi tehnician la Institutul „Dr. I. Cantacuzino” din București (1964-1969), la cercetarea și producția de seruri și vaccinuri.

S-a căsătorit cu doamna Runceanu Gabriela-Rodica, la 7 ianuarie 1966, în București.

Profesor la Seminarul Teologic din București

Vrednicul de pomenire Patriarh Justinian Marina, aflând despre suferința îndurată în închisorile comuniste și despre dorința sa fierbinte de a sluji Biserica lui Hristos, a stăruit pe lângă autoritățile statului pentru a obține numirea sa ca profesor la Școala de cântăreți bisericești și Seminarul Teologic Ortodox din București (februarie 1969). Același Patriarh l-a hirotonit diacon și apoi preot (30 noiembrie 1969). Cu multă dragoste și recunoștință, părintele Nicolae Bordașiu a evocat chipul luminos al Patriarhului Justinian în cadrul Conferinței pastoral-misionare de toamnă a clerului din Arhiepiscopia Bucureștilor din anul 2017, declarat de Sfântul Sinod Anul comemorativ Justinian Patriarhul și al apărătorilor Ortodoxiei în timpul comunismului.

A urmat studii de doctorat la Facultatea de Teologie din București, avându-l ca îndrumător pe părintele Dumitru Stăniloae.

Între anii 1973 și 1975, părintele Bordașiu s-a aflat la un stagiu de pregătire doctorală la Paris, unde a urmat cursurile profesorilor de la Institutul Catolic și cursurile profesorilor ortodocși de la Institutul Saint Serge. În timpul șederii în Paris, a slujit la parohia ortodoxă română de aici. I-a cunoscut

pe marii intelectuali români de expresie franceză Eugen Ionescu și Emil Cioran, pe preotul și scriitorul Constantin Virgil Gheorghiu și pe teologii ortodocși Olivier Clément și Michel Evdokimov.

Slujitor al altarului la biserica Sf. Silvestru

Revenit în țară (1975), și-a continuat activitatea profesorală la Seminarul Teologic Ortodox din București până la 1 octombrie 1981, când a fost numit preot slujitor la Biserica Sfântul Silvestru. După trecerea în veșnicie a părintelui profesor Constantin Galeriu (10 august 2003), a fost numit paroh al Bisericii Sfântul Silvestru din Capitală până în anul 2010. Apoi a slujit la această biserică până la trecerea sa la Domnul în 9 noiembrie 2018.

S-a numărat între primii profesori care au început predarea religiei în școală după decembrie 1989. A fost membru în Adunarea eparhială a Arhiepiscopiei Bucureștilor. Patriarhul Teoctist i-a acordat rangul de iconom stavrofor.

Și-a purtat crucea cu demnitate

În temniță, dar și în libertate, ca deținut politic, dar și ca profesor de teologie, ca preot de parohie și profesor de religie după 1989, părintele Nicolae

Bordașiu l-a slujit pe Mântuitorul Hristos într-un mod exemplar, cu multă dragoste și credincioșie. Prin rugăciunile sale a luminat închisoarea, care a devenit, și în cazul său, spațiu al întâlnirii mistice cu Domnul Hristos, Cel ce este tainic alături de oricine poartă Crucea Sa. Asemenea altor mărturisitori care au pățit pentru credință, și părintele Nicolae Bordașiu a arătat că temnița a fost spațiul în care a simțit prezența vie și mângâietoare a lui Dumnezeu. A primit toate umilințele și suferințele din detenție cu seninătate și demnitate, fiind încredințat că purtarea Crucii lui Hristos este cale spre Înviere. I-a mângâiat, îmbărbătat și întărit în credință pe cei întemnițați împreună cu el, încât pacea lui Hristos a stăpânit în inima sa (cf. Coloseni 3, 15), iar iubirea Sa i-a cuprins inima, prefăcând-o într-un „rug aprins”.

Ca o mângâiere pentru suferințele îndurate în temnițele comuniste și în semn de prețuire și recunoștință pentru mărturisirea credinței în vremuri de prigoană, i-am acordat, într-un cadru solemn, la sărbătoarea Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor, din anul 2017, Crucea Patriarhală, cea mai înaltă distincție a Patriarhiei Române, pentru că a purtat Crucea lui Hristos în închisoare și a răspândit lumina lui Hristos în tenebrele prigoanei comuniste.

Ne rugăm Domnului Iisus Hristos, Cel răstignit și înviat, să așeze sufletul vrednicului părinte Nicolae Bordașiu între mărturisitorii Săi din toate timpurile și din toate locurile și să-i dăruiască cununile cerești făgăduite celor care au rămas credincioși până la moarte (cf. Apocalipsa 2, 10), iar pe cei îndoliați și îndurerați să îi întărească întru nădejdea Învierii de obște și a iubirii milostive a Preasfintei Treimi.

Veșnică să-i fie pomenirea!” ✦

(n.r. - intertitlurile ne aparțin)

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII SI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Matematică – clasele VII-VIII	Prof. Germina Stuparu
Marti	14 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	Limba română / matematică – clasa a IV-a	Prof. Georgeta Rutescu
Vineri	14 ³⁰ -16 ⁰⁰	Limba română – clasele VII-VIII	Prof. Cristina Cioabă
Sâmbătă	14 ³⁰ -16 ⁰⁰	Matematică – clasele VII-VIII	Ing. Paul Tomescu

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 18 - 25 NOIEMBRIE 2018

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 18 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 26-a după Rusalii (Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina) Utrenia, Sfânta Liturghie
Marti 20 noiembrie	17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Slujba de priveghere
Miercuri 21 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Intrarea în biserică a Maicii Domnului - Utrenia, Sfânta Liturghie
Vineri 23 noiembrie	17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Sfântul Maslu
	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 24 noiembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților
	18 ⁰⁰ -18 ³⁰	Vecernie
Duminică 25 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 30-a după Rusalii (Dregătorul bogat – Păzirea poruncilor) Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2018 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI